

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 227.706 van 16 juni 2014
in de zaak A. 199.817/IX-8097**

In zake: Luc VAN RUSSELT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kris Wauters
kantoor houdend te 1170 Brussel
Terhulpssteenweg 187
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het GEMEENSCHAPSONDERWIJS, vertegenwoordigd door
de scholengroep 16 Midden-Limburg
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Günther L'heureux
kantoor houdend te 1040 Brussel
Wetstraat 26/7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 13 april 2011, strekt tot de nietigverklaring van:

“1. de beslissing van 1 februari 2011 van de raad van bestuur van de scholengroep 16 Midden-Limburg om mevrouw Anne Smeyers aan te stellen als algemene directeur van de Scholengroep 16 Midden Limburg.
2. de impliciete beslissing van de raad van bestuur van de scholengroep 16 Midden-Limburg tot niet benoeming tot het mandaat van algemene directeur van [Luc Van Russelt] van de Scholengroep 16 Midden-Limburg.
3. de beslissing van onbekende datum van de selectiecommissie waarbij mevrouw Anne Smeyers en de heer [A.D.M.] gelijk gerangschikt worden en beide kandidaten gelijkwaardig en geschikt geacht worden voor het ambt van algemeen directeur en [Luc Van Russelt] geen 70% behaalt waarbij hij niet in aanmerking komt voor voordracht voor het mandaat van algemene directeur [...] van de Scholengroep 16 Midden-Limburg.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 mei 2014.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kris Wauters, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Roel Meeus, die *loco* advocaat Günther L'heureux verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is directeur in de scholengroep 16 van het Gemeenschapsonderwijs.

3.2. Op 21 september 2010 stelt de raad van bestuur van de scholengroep de richtlijnen vast voor de selectieprocedure voor de aanstelling van een algemeen directeur.

Op 18 oktober 2010 doet de voorzitter van de raad van bestuur een oproep tot kandidatuurstelling voor het mandaat van algemeen directeur.

Drie directeurs – verzoeker, Anne Smeyers en A.D.M. – stellen zich kandidaat.

Met een brief van 6 december 2010 stelt de voorzitter van de raad van bestuur alle kandidaten ervan in kennis dat zij “geslaagd [zijn] voor het assessment”, vraagt hij hen hun dossier “onder gesloten omslag/verpakking” in te dienen en nodigt hij hen uit voor de mondelinge proef op 13 januari 2011.

3.3. Op 12 januari 2011 richt verzoeker zich met een brief met volgende inhoud tot de voorzitter van de raad van bestuur van de scholengroep 16:

“Ik mocht vernemen dat, binnen de procedure kandidering voor algemeen directeur, klacht werd ingediend i.v.m. o.a. het niet correct indienen van een dossier conform de eis van de aan de kandidaten voor het mandaat van algemeen directeur gerichte brief d.d. 06-12-2010 waarbij benadrukt werd dat het dossier onder gesloten omslag/verpakking moest ingediend worden.

Geachte heer voorzitter, ik kan u bevestigen dat ik *de visu* heb kunnen vaststellen dat één dossier in een bureaukast niet onder gesloten omslag of verpakt, werd ingediend. Hiervan zijn nog getuigen.”

In zijn vergadering van 13 januari 2011 neemt de raad van bestuur “akte van de aankondiging van een kandidaat om klacht in te dienen via ‘de geijkte wegen’”, stelt hij van oordeel te zijn “dat de selectieprocedure tot op he-

den is verlopen conform de bepalingen van het bijzonder decreet betreffende het Gemeenschapsonderwijs, het decreet rechtspositie en de andere toepasselijke regelgeving” en beslist hij onder meer “[d]e zitting van de selectiecommissie van 13.01.2011 te verdagen”, “[d]e kandidaten de kans te geven hun dossier na te kijken, desgevallend te vervolledigen en opnieuw in te dienen op de zetel van de scholengroep op 21.01.2011 tussen 12u00 en 12u30, tegen bewijs van afgifte door de Voorzitter van de RVB” en dat “[d]e kandidaten die geen gebruik wensen te maken van [die] mogelijkheden [...] geacht [worden] het door hen op 17.12.2010 ingediende dossier te handhaven”. Verzoeker stelt daaromtrent in een brief van 18 januari 2011 dat deze werkwijze “de gelijke behandeling van de kandidaten aantast” en “eventueel de volledige procedure [kan] aantasten, mocht u beslissen om de onregelmatige kandidaat te prefereren”.

Alleen Anne Smeyers maakt gebruik van de mogelijkheid het door haar ingediende dossier in te kijken.

In zijn vergadering van 25 januari 2011 bevestigt de raad van bestuur de op 13 januari 2011 genomen beslissingen en stelt hij de selectiecommissie samen.

In brieven van 27 januari 2011 deelt verzoeker het volgende mee aan de raad van bestuur van de scholengroep 16, de voorzitter van de raad van het Gemeenschapsonderwijs en de afgevaardigd bestuurder van het Gemeenschapsonderwijs:

“Ik maak hier voorbehoud voor de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de leden van de raad van bestuur ten overstaan van een correcte, eerlijke benadering/evaluatie van mijn kandidatuur/dossier voor algemeen directeur.

Ik teken dan ook bezwaar aan en dien formeel klacht in tegen zowel de samenstelling van de selectiecommissie als de gang van de huidige selectieprocedure.

Ik wijs op volgende elementen dienaangaande:

- Het deel uitmaken van Raad van Bestuur en de betrokkenheid van mijn ex-ega

- De betrokkenheid van bepaalde leden met minstens één van de betrokken kandidaten AD
- De Raad van Bestuur heeft om een onverklaarbare en niet-gemotiveerde reden de benoeming CoDi SO afgebroken, hoewel ik daar de enige kandidaat was.
- Het onderzoek naar de vermeende illegale/verboden rekeningen, waar mijn naam door de Raad van Bestuur in een kwaad daglicht werd gesteld.
- De eigenaardige rol van de raad van bestuur begin september 2009 (minstens van een paar leden) in mijn kandidatuur voor mentor, oproep welke uitging van de centrale diensten van het GO.”

3.4. Op 1 februari 2011 beslist de raad van bestuur van de scholengroep 16, na een interview door de selectiecommissie, om Anne Smeyers als algemeen directeur aan te stellen. Verzoeker wordt niet in aanmerking genomen voor de voordracht omdat hij “geen 70% behaalde, zoals voorzien in de selectiecriteria”.

3.5. Met een brief van 8 februari 2011 laat de afgevaardigd bestuurder van het Gemeenschapsonderwijs aan verzoeker weten dat zij “geen onregelmatigheden in de selectieprocedure tot aanduiding van algemeen directeur [kan] vaststellen”.

Ook de raad van bestuur van de scholengroep 16 oordeelt op 10 februari 2011 dat de door verzoeker aangevoerde “bezwaren tegen zowel de samenstelling van de selectiecommissie als de ‘gang van de selectieprocedure’ ongegrond zijn”.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie met betrekking tot het tweede bestreden voorwerp

4. De verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord op dat het beroep onontvankelijk is voor zover het gericht is tegen de tweede bestreden beslissing – de impliciete weigering om verzoeker aan te stellen als algemeen directeur van de scholengroep – omdat verzoeker nalaat aan te tonen “dat de impliciete weigeringsbeslissing een schending zou inhouden van de rechtsplicht om [hem] te benoemen of van enige andere verplichting die [hij] tegen de verwerende partij kan invoeren”.

5. Op de terechtzitting verklaart de raadsman van verzoeker dat hij afstand doet van het beroep, wat de tweede bestreden beslissing betreft.

Exceptie met betrekking tot het eerste en het derde voorwerp

6. In een tweede exceptie werpt de verwerende partij op dat verzoeker geen enkele wettigheidskritiek aanvoert op de beslissing van de raad van bestuur of op de beoordeling van de selectiecommissie, terwijl de reden waarom hij niet werd voorgedragen voor benoeming gelegen is in het feit dat hij geen 70% behaalde. Verzoeker bekritiseert evenmin de wettigheid van de richtlijn die 70% als slaagpercentage vooropstelt. De nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing kan aan verzoeker dus geen voordeel opleveren, want hoe dan ook zou hij niet in aanmerking komen voor de voordracht. In die mate is het beroep, volgens de verwerende partij, onontvankelijk.

Volgens haar beperkt verzoeker zich trouwens tot “louter beweerde tekortkomingen aan vormvereisten” die niet dienstig betrokken kunnen worden op de derde bestreden beslissing. Nu hij geen middelen aanvoert tegen die derde bestreden beslissing, is het beroep ook in die mate onontvankelijk.

Beoordeling

7. De exceptie gaat uit van een verkeerde lezing van het verzoekschrift. In het eerste middel betoogt verzoeker dat de raad van bestuur onbevoegd is om een selectieprocedure te organiseren, minstens dat onwettige beoordelingscriteria werden gehanteerd. De nietigverklaring die volgt uit de gegrondheid van dit middel vitieert *ipso facto* de op grond van die selectieprocedure aan verzoeker en aan de andere kandidaten toegekende scores die aan zijn benoeming in de weg staan.

Ook de “tekortkomingen aan vormvereisten” die verzoeker in de andere middelen aanvoert kunnen, zo ze niet “louter beweerd” maar gegrond blijken te zijn, mogelijk afkleuren op de wettigheid van de aan verzoeker toegekende score. In zoverre echter valt het onderzoek van de exceptie samen met het onderzoek van die middelen.

8. De exceptie mist deels feitelijke grondslag en valt deels samen met de grond.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

9. Een eerste middel is geput uit de schending van artikel 55*quinquiesdecies*, § 4, van het decreet van 27 maart 1991 ‘betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs’ (hierna: het rechtspositiedecreet), artikel 33, § 1, 10°, van het bijzonder decreet van 14 juli 1998 ‘betreffende het gemeenschapsonderwijs’ (hierna: het bijzonder decreet), artikel 2, § 2, van “de procedurerichtlijnen uitgaande van de afgevaardigde bestuurder van de raad voor het gemeenschapsonderwijs voor de aanstel-

ling van algemeen directeur”, “de criteria voor de functie van [algemeen] directeur van de scholengroep vastgelegd door de raad voor het gemeenschapsonderwijs”, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

In een *eerste middelonderdeel* voert verzoeker aan, samengevat, dat artikel 55*quinquiesdecies*, § 4, van het rechtspositiedecreet bepaalt dat de bekwaamheden en het profiel waarover de algemeen directeur moet beschikken, worden vastgelegd door de raad van het Gemeenschapsonderwijs en dat deze bekwaamheden worden getest in een proef georganiseerd onder de verantwoordelijkheid van de raad van het Gemeenschapsonderwijs. Deze raad is, naar luid van artikel 33, § 1, 10°, van het bijzonder decreet, bevoegd voor het opstellen van een procedure voor de aanstelling van de algemeen directeur van een scholengroep, op voorstel van de afgevaardigd bestuurder. Desondanks heeft de raad van bestuur van de scholengroep 16 een bijkomende proef georganiseerd, naast het assessment dat is bedoeld in artikel 2, § 2, van “de procedurerichtlijnen voor de aanstelling van algemeen directeur”. Nochtans behoort het niet tot de bevoegdheid van de raad van bestuur van de scholengroep om een proef te organiseren of om criteria vast te leggen, waarbij de proef afgenomen en de criteria vastgelegd door de raad van het Gemeenschapsonderwijs, buiten beschouwing worden gelaten. De raad van bestuur heeft bijgevolg bevoegdheden uitgeoefend die toehoren aan de raad van het Gemeenschapsonderwijs.

Volgens verzoeker mag de raad van bestuur enkel nog de bekwaam geachte kandidaat beoordelen op grond van de uitgewerkte criteria, die echter geen betrekking mogen hebben op de proef die eerder georganiseerd werd door de raad van het Gemeenschapsonderwijs.

Maar bovendien, zo betoogt verzoeker, toetst de proef die de raad van bestuur organiseerde dezelfde bekwaamheden als die welke in het assessment werden getest door de raad van het Gemeenschapsonderwijs:

- in het assessment werden de kandidaten getest op de “generieke competenties (persoonlijke bekwaamheden) in de functieomschrijving” van algemeen direc-

teur, namelijk organisatiebetrokkenheid en engagement, conceptueel en vernieuwend denken, resultaatgerichtheid, teamleiding, communicatie-openheid, flexibiliteit en organisatietalent;

- in de proef die de raad van bestuur organiseerde, werden dezelfde competenties getest: het dossier zou worden beoordeeld op vakbekwaamheid en persoonlijk functioneren, ontwikkeling en zelfevaluatie, terwijl bij het interview nagegaan zou worden in welke mate de kandidaat beschikt over vaardigheden als toekomstgericht denken, teamleiderschap, organisatietalent, flexibiliteit, organisatiebetrokkenheid en engagement, communicatievaardigheden.

De eigen ‘proef’ van de raad van bestuur van de scholengroep test derhalve identiek dezelfde competenties als die welke reeds in het assessment werden getest.

In een *tweede middelonderdeel* betoogt verzoeker dat “de raad van bestuur van de scholengroep geen eigen criteria kan vastleggen die identiek zijn aan degenen die reeds zijn vastgelegd door de raad voor het gemeenschapsonderwijs” en dat die raad van bestuur “geen rekening houdt met de resultaten van het assessment en [zijn] eigen puntentoekenning in de plaats stelt van die van de raad voor het gemeenschapsonderwijs”. Daarmee vervangt de raad van bestuur de beoordeling van een bevoegd orgaan volledig door zijn beoordeling, waarvoor hij onbevoegd is.

Beoordeling

10. Met betrekking tot de aanstelling in het mandaat van algemeen directeur van een scholengroep van het Gemeenschapsonderwijs, zijn de volgende bepalingen relevant:

- artikel 23, § 1, 3°, b), van het bijzonder decreet:

“De raad van bestuur [van de scholengroep] heeft volgende bevoegdheden:

[...]

3° inzake het personeelsbeleid:

[...]

b) de toewijzing en beëindiging van [...] het mandaat van algemeen directeur.”

- artikel 28, §§ 1 en 2, van het bijzonder decreet:

“§ 1. Het mandaat van algemeen directeur wordt door de raad van bestuur [van de scholengroep] toegewezen. Alleen directeurs van scholen van de scholengroep komen in aanmerking voor het mandaat van algemeen directeur.

§ 2. De procedure voor de toewijzing en beëindiging van het mandaat van algemeen directeur wordt bij decreet bepaald.”

- artikel 18, § 1, 2°, van het bijzonder decreet:

“De algemene vergadering [van de scholengroep] bekrachtigt:

[...]

2° de aanstelling van de algemeen directeur door de raad van bestuur.”

- artikel 33, § 1, 10°, van het bijzonder decreet:

“Inzake algemeen beleid is de Raad [van het Gemeenschapsonderwijs] bevoegd voor:

[...]

10° het opstellen van een procedure voor de aanstelling van de algemeen directeur van een scholengroep, op voorstel van de afgevaardigd-bestuurder.”

- artikel 38 van het bijzonder decreet:

“De Raad [van het Gemeenschapsonderwijs] kan de in dit bijzonder decreet toegewezen bevoegdheden, behoudens deze bedoeld in artikel 33, § 1, 1°, en artikel 34, 1°, delegeren aan de afgevaardigd-bestuurder.”

- artikel 55*quinquiesdecies* van het rechtspositiedecreet:

“§ 1. Het mandaat van algemeen directeur, zoals bedoeld in Hoofdstuk III, afdeling 4 van het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het Gemeenschapsonderwijs wordt toegewezen of beëindigd volgens de voorwaarden en op de wijze zoals bepaald in dat decreet. Het mandaat wordt toegekend voor onbepaalde duur en kan op elk ogenblik op gemotiveerde wijze worden beëindigd.

§ 2. Wanneer het mandaat van algemeen directeur vacant is, richt de raad van bestuur een oproep tot alle directeurs van de scholen van de scholengroep om zich kandidaat te stellen voor het mandaat van algemeen directeur. De raad van bestuur bepaalt de termijn waarbinnen de kandidaten zich kandidaat moeten stellen. Deze termijn bedraagt tenminste 10 kalenderdagen.

§ 3. De raad van bestuur stelt vooraf de criteria vast op grond waarvan de kandidaten worden beoordeeld en deelt deze criteria bij de oproep mee aan de kandidaten.

§ 4. Om in een mandaat van algemeen directeur aangesteld te kunnen worden, moet het personeelslid bij de aanvang van dat mandaat beschikken over de bekwaamheden vereist voor het ambt. Deze bekwaamheden en het profiel op basis waarvan zij zijn vastgelegd, worden door de raad voor het gemeenschapsonderwijs vastgelegd. Zij worden getest in een proef die wordt georganiseerd onder de verantwoordelijkheid van de raad voor het gemeenschapsonderwijs.

Het personeelslid mag als laatste evaluatie geen evaluatie met eindconclusie ‘onvoldoende’ hebben verkregen.

[...].”

11. Uit de aangehaalde bepalingen volgt dat in eerste instantie de bekwaamheid van de kandidaten voor het mandaat van algemeen directeur van een scholengroep wordt getest door middel van een proef, georganiseerd door de raad van het Gemeenschapsonderwijs.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de raad van het Gemeenschapsonderwijs op 22 juni 2007 delegatie heeft gegeven aan de afgevaardigd bestuurder voor het opstellen van de procedure, bedoeld in artikel 33, § 1, 10°, van het bijzonder decreet.

De afgevaardigd bestuurder heeft die procedure vastgesteld op 29 oktober 2009. Luidens artikel 2, § 1, van dit procedurereglement bestaat de proef bedoeld in artikel 55*quinquiesdecies* van het rechtspositiedecreet uitsluitend uit een assessment waarvoor de kandidaat de beoordeling ‘geschikt’ moet krijgen, wordt het assessment in opdracht van de afgevaardigd bestuurder georganiseerd naar aanleiding van elke vacature en wordt het georganiseerd “op basis van de generieke competenties (persoonlijke bekwaamheden) in de functiebeschrijving die als bijlage gaat”.

Verzoeker heeft deelgenomen aan dit assessment en kreeg de beoordeling ‘geschikt’.

12. Artikel 55*quinquiesdecies*, § 3, van het rechtspositiedecreet draagt de raad van bestuur op om vooraf de criteria vast te stellen op grond waarvan de kandidaten vervolgens worden beoordeeld.

Artikel 5, § 1, van het procedurereglement van 29 oktober 2009 draagt de raad van bestuur op de algemeen directeur te kiezen “uit de kandidaten die voldaan hebben aan de voorwaarden bedoeld in artikel 2, volgens een geobjectiveerde selectieprocedure”.

Uit deze bepalingen blijkt dat het assessment een noodzakelijke, maar niet een voldoende voorwaarde is om aangesteld te worden als algemeen directeur.

Het enkele feit dat de raad van bestuur van de scholengroep 16 een eigen onderzoek heeft gedaan naar de aanspraken en verdiensten van de in het assessment ‘geschikt’ bevonden kandidaten volgens criteria die hij vooraf heeft vastgesteld, past volkomen in de aangehaalde regeling van de procedure die moet worden gevolgd. Zo doende stelt hij dus niet op onwettige wijze zijn beoordeling in de plaats van de raad van het Gemeenschapsonderwijs.

13. Met de richtlijnen van 21 september 2010 heeft de raad van bestuur beslist om de kandidaten te vergelijken en te beoordelen op grond van hun dossier – met onder meer een beschrijving door de kandidaat van de wijze waarop diens huidige ambt is uitgeoefend, een visietekst en een motivering voor de kandidaatstelling – en een interview, dat betrekking heeft op de visietekst en waarbij vragen worden gesteld met betrekking tot de competenties van de functie van algemeen directeur.

Hierin kan de Raad van State evenmin een schending bespeuren van de in het middel aangevoerde bepalingen en beginselen. Uit die bepalingen blijkt immers dat het de raad van bestuur toevalt om volgens een geobjectiverde selectieprocedure te beslissen over de aanstelling van een algemeen directeur. Hij beschikt daarbij over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid, ook wat betreft de wijze waarop hij de door hem vooraf vastgelegde criteria wil onderzocht zien. Dat de raad van bestuur deze selectieprocedure op grond van het dossier en het interview een “proef” noemt, is slechts een semantische discussie.

14. Hoewel geen van beide partijen er argumenten uit putten, wenst de Raad van State op te merken dat hij zich reeds eerder heeft moeten buigen over de samenloop van een centraal georganiseerde proef en een selectie op het niveau van de scholengroep, namelijk in de arresten nr. 198.790 van 10 december 2009 inzake Tachel en nr. 198.997 van 17 december 2009 inzake Van Cauter. De huidige zaak vertoont evenwel essentiële verschilpunten met die vroegere zaken, omdat toen nog het zogenaamde “bekwaamheidsattest” bestond, waarvoor de kandidaten centraal opgelegde proeven moesten afleggen die hen afmaten aan schoolleiderschap, schooladministratie, personeelsbeleid, financieel en materieel beleid – terwijl zij thans enkel een assessment moeten ondergaan, bestaande uit een interview en een zogenaamde *management case*; omdat toen zelfs geen mogelijkheid bestond voor de raad van bestuur om aanvullende criteria vast te stellen – terwijl in de huidige stand van de wetgeving de raad van bestuur zelf de criteria moet vaststellen, evenals de selectieprocedure en ten slotte, omdat in de beide genoemde zaken de uiteindelijk benoemde kandidaat niet beschikte over het vereiste attest – terwijl hier de drie kandidaten ‘geschikt’ zijn verklaard in het assessment.

Voorts beweert de verwerende partij niet – in strijd met het resultaat van het assessment – dat verzoeker niet over de bekwaamheden zou beschikken, vereist voor de uitoefening van het ambt. Zij heeft de lat immers een stuk hoger dan louter ‘geschikt’ gelegd, door van de kandidaten een score van

70% te eisen. Verzoeker trekt de wettigheid van deze drempel op zich niet in twijfel.

De selectiecommissie heeft evenmin het assessment overge-
daan. Beide beoordelingsmomenten behelzen weliswaar een interview met de
kandidaat, maar verzoeker beweert niet dat het interview tijdens het assessment
betrekking had op zijn visietekst of op zijn toekomstige functioneren “binnen de
regio”, zoals bij de selectiecommissie het geval was. Het assessment omvat
voorts een zogenaamde *management case* over “een fictieve organisatie en een
fictieve persoon” en geen beoordeling van het dossier met de visietekst en de
motivatiebrief van de kandidaten over het concreet geambieerde ambt. Ook zo
beschouwd, heeft de raad van bestuur bijgevolg niet een bevoegdheid uitgeoefend
die aan de raad van het Gemeenschapsonderwijs toevalt.

Ook verliest verzoeker uit het oog dat de raad van bestuur drie
kandidaten moest beoordelen die ‘geschikt’ waren volgens het assessment en,
bijgevolg, hadden aangetoond dat zij beschikken over de “bekwaamheden vereist
voor het ambt”. Dat, op zoek naar de méést geschikte kandidaat, de selectiecom-
missie en vervolgens de raad van bestuur de ingediende dossiers en de prestaties
van de kandidaten op het interview aan criteria toetsen die ten dele overlappen
met de bekwaamheden die beschreven zijn in de functiebeschrijving van alge-
meen directeur en die ook in het assessment zijn getoetst, is welhaast onvermijde-
lijk. Artikel 55^{quinquiesdecies}, § 3, van het rechtspositiedecreet zou zinloos zijn,
indien paragraaf 4 zo uitgelegd zou moeten worden dat met het assessment over
de “bekwaamheden vereist voor het ambt” alles is gezegd en gedaan. Geen van
de aangehaalde bepalingen verbiedt de raad van bestuur om bij de keuze tussen
meerdere geschikte kandidaten diezelfde criteria te hanteren – voor zover ze maar
voordien zijn vastgelegd en meegedeeld – en verzoeker betwist terecht niet dat de
gehanteerde criteria ter zake dienstig zijn.

15. Zou verzoeker eventueel bijgevalen kunnen worden indien de
raad van bestuur inderdaad “identiek dezelfde competenties” zou hebben getest

– en ook niet meer – als was gebeurd bij het assessment, dan volgt uit wat voorafgaat dat die premisse van het middel niet opgaat.

16. Verzoeker verduidelijkt finaal niet in welke mate de raad van bestuur nog meer rekening had moeten houden met zijn resultaat van de proef georganiseerd door de raad van het Gemeenschapsonderwijs. Hij werd, middels die proef, geschikt bevonden en kwam zo in aanmerking om aangesteld te worden als algemeen directeur. De beoordeling van de kandidaturen aan de hand van de dossiers en de interviews door de raad van bestuur van de scholengroep heeft daar weliswaar anders over beslist.

17. Het middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

18. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het beginsel *patere legem quam ipse fecisti*.

Hij betoogt in dat verband in een *eerste middelonderdeel* “onregelmatig ingediende dossiers”, sterk samengevat, dat – onbetwistbaar – één van de kandidaten haar dossier niet onder gesloten omslag heeft ingediend, hoewel dit nochtans gevraagd werd in de uitnodiging tot het indienen van de kandidaturen. Door dat vereiste wordt de manipulatie van de dossiers tegengegaan – verzoeker noemt het “niet ondenkbaar” dat aanpassingen zijn gebeurd. Verzoeker is van oordeel dat een kandidatuur die niet aan het vereiste van de gesloten omslag voldoet, onregelmatig is. Dat moet dan weer tot de uitsluiting uit de procedure leiden.

In een *tweede middelonderdeel* “gemanipuleerde dossiers” wijst verzoeker erop dat Anne Smeyers haar dossier nog na de datum waarop de kandidaturen moesten worden ingediend, heeft ingekeken en gemanipuleerd.

In een *derde middelonderdeel* “opening en partiële mededeling van dossiers” voert verzoeker aan dat de dossiers van de kandidaten niet werden geopend door de voltallige selectiecommissie en dat slechts delen van die dossiers door de raad van bestuur werden bezorgd aan de selectiecommissie. Verzoeker noemt het “cruciaal” dat “de stukken gesloten blijven tot op het moment van de selectie” en “verontrustend” dat de visietekst en de motivering van de kandidaten aan de selectiecommissie werden bezorgd, omdat die teksten “inspirend kunnen zijn voor andere kandidaten”. Of het *curriculum vitae* aan de selectiecommissie bezorgd werd is niet duidelijk.

Voor de drie middelonderdelen put verzoeker kracht uit een vergelijking met de regeling inzake de overheidsopdrachten.

Beoordeling

Ontvankelijkheid van het middel

19. De verwerende partij werpt op dat niet valt in te zien welk voordeel verzoeker kan halen uit de gegrondheid van dit middel, waarmee zou worden besloten tot de onregelmatigheid van de kandidatuur van Anne Smeyers, omdat hijzelf is uitgesloten op grond van zijn score en omdat de aangevoerde onregelmatigheden geen enkele invloed hebben op de beslissing van de raad van bestuur noch op de beoordeling van de selectiecommissie.

20. De met Anne Smeyers *ex aequo* geklasseerde kandidaat A.D.M. heeft geen beroep tegen haar aanstelling ingesteld, maar is inactief gebleven en is zodoende, in het kader van het voorliggende beroep, vervallen van zijn uit de eindrangschikking voortkomende rechtsaanspraken op een aanstelling.

Hiermee rekening houdende, mag aan verzoeker niet het belang worden ontzegd om aan te tonen dat Anne Smeyers net zomin als hijzelf voldeed aan de voorwaarden om aangesteld te worden zodat, nog steeds binnen de grenzen van de huidige rechtsstrijd, niemand het voordeel van de aanstelling mocht verleend zijn. In zoverre wordt de exceptie verworpen.

Of een eventuele onregelmatige kandidatuur een invloed had op die eindbeslissing is een vraag die samenvalt met de grond van het middel.

Ten gronde

21.1. Zoals de verwerende partij terecht opmerkt, legt geen enkele normatieve bepaling de indiening van de kandidatuur onder gesloten omslag op; alleen een brief van de voorzitter van de raad van bestuur maakt er melding van. Bezwaarlijk kan zo een brief gelijkgesteld worden met, in de woorden van verzoekers laatste memorie, een “besluit dat de regelen bepaalt die de benoeming en de afzetting van de ambtenaren regelen”, waarvan een individueel besluit op grond van het aangevoerde beginsel niet mag afwijken.

21.2. Zelfs in de veronderstelling, ten behoeve van het debat, dat die brief toch volstaat om op deze wijze van kandidaatstelling het *paterelegem* beginsel toepasselijk te achten, dan nog wijst verzoeker geen bepaling aan die aan de overtreding van die ‘regel’ het gevolg koppelt zoals hij dat wenst te zien gebeuren, namelijk de uitsluiting van die kandidatuur. Dat kan dan ook maar het geval zijn wanneer verzoeker aantoont, minstens aannemelijk maakt, dat hij door de onvolkomenheid in zijn belangen werd geraakt. Een op geen enkele wijze nader geconcretiseerde mogelijkheid daartoe, volstaat niet.

Verzoeker komt ter zake niet verder dan wat gemeenplaatsen. Hij toont niet aan – zelfs niet met nog maar een begin van bewijs – dat in het concrete geval sprake zou zijn van enige manipulatie.

22. Wat het verwijt betreft van “gemanipuleerde dossiers”, omdat één van de kandidaten haar dossier na het verstrijken van de indieningstermijn heeft ingekeken en kunnen aanvullen, verliest verzoeker uit het oog dat de raad van bestuur die kans aan elke kandidaat heeft geboden, precies na een klacht van verzoeker. Gebruik maken van een aan alle kandidaten op gelijke wijze geboden mogelijkheid om het eigen dossier te vervolledigen, kan moeilijk als manipulatie van het dossier worden opgevat, noch als een schending van de gelijkheid onder de kandidaten.

De hypothese dat de kandidaten de eigen visietekst en hun tekst met motivering konden aanvullen of verbeteren met elementen uit de andere dossiers, veronderstelt dat zij inzage kregen in die dossiers. Niets in de stukken van het administratief dossier of in het betoog van verzoeker staat toe te veronderstellen dat dit méér is dan dat: een hypothese.

23. Wat het laatste onderdeel betreft, maakt verzoeker opnieuw niet concreet aannemelijk dat van enige manipulatie sprake zou zijn omdat niet de selectiecommissie de omslagen geopend zou hebben of omdat de raad van bestuur niet gelijktijdig alle delen van de dossiers aan de juryleden zou hebben bezorgd.

24. De verwijzing door verzoeker naar de in de overheidsopdrachten geschetste problematiek van de geopende enveloppe van een offerte – verzoeker verwijst naar arrest nr. 190.234 van 5 februari 2009 inzake NV Professionele Innovatie Technieken Antwerpen – leidt niet tot een andere conclusie, nog daargelaten de vraag of wel een vergelijkbare finaliteit wordt gediend. Ten eerste was het vormvoorschrift in die zaak uitdrukkelijk opgenomen in het bestek. Ten tweede overwoog de Raad van State ook in die zaak, dat het vormvereiste dat het geheim van de inschrijvingen beoogde te beschermen enkel aan de orde is wanneer zich een mogelijkheid tot bedrog heeft voorgedaan. Dit zou in de voorliggende zaak dan betekenen dat Anne Smeyers van de gelegenheid om haar dossier te vervolledigen gebruik zou hebben kunnen maken om, na inzage van de dos-

siers van haar tegenkandidaten, haar visietekst en haar motiveringstekst in functie daarvan alsnog te wijzigen. Zoals hiervóór is vastgesteld, levert verzoeker van die aantijging zelfs geen begin van bewijs.

25. Het tweede middel is in geen van zijn onderdelen gegrond.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

26. In een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 5 van de procedurerichtlijnen voor de aanstelling van de algemeen directeur van de scholengroep, van het zorgvuldigheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel en het onpartijdigheidsbeginsel.

In een *eerste middelonderdeel* beklagt hij zich erover dat de twee andere kandidaten voor het mandaat van algemeen directeur, aanwezig waren op de vergadering van 16 december 2010 van de raad van bestuur van de scholengroep, waarop “cruciale beslissingen” werden genomen met betrekking tot de aanstellingsprocedure. Verzoeker erkent wel dat deze vergadering plaatsvond op een tijdstip voorafgaand aan het indienen van de kandidaturen, maar het was toen hoe dan ook al duidelijk dat beiden kandidaat zouden zijn.

In een *tweede middelonderdeel* betoogt verzoeker dat de procedure niet objectief is verlopen omdat in de raad van bestuur van de scholengroep “nog een aantal andere personen [zetelen] die dicht bij de kandidaten staan”. Hij wijst daarbij op het volgende:

- “- [X.] is de voorzitter van de ouderraad van de Dalton basisschool van Mevr. Smeyers, die uiteindelijk werd aangeduid als algemeen directeur.
- Mevr. [Y.] is getrouwd met de secretaris van de raad van bestuur, die tevens ook fungeerde als secretaris van het kiesbureau bij de verkiezing van de nieuwe raad van bestuur waar mevr. [Y.] kandidaat was.

- De ex-vrouw van verzoekende partij is eveneens lid van de raad van bestuur.”

Verzoeker benadrukt daarbij nog dat de algemeen directeur moet worden aangesteld uit de directeurs van de scholengroep, dat die groep klein is en dat er sprake is van “meer dan een sporadisch contact tussen de kandidaten en de leden van de raad van bestuur”.

In een *derde middelonderdeel* voert verzoeker nog aan dat de selectiecommissie “onvoldoende objectief” was samengesteld. Hiermee viseert hij het externe jurylid dat verbonden is met het bedrijf dat de bekwaamheidsproef in opdracht van de raad van het Gemeenschapsonderwijs heeft uitgevoerd. Uit het feit dat dit jurylid kennis had van de resultaten van de proef – en verzoeker niet – leidt verzoeker af dat moet worden “getwijfeld aan de getrouwe weergave van het assessment aan de selectiecommissie”. Aldus ontstaat, volgens verzoeker, minstens een schijn van partijdigheid.

Beoordeling

27. Omdat enkel directeurs van de scholengroep kandidaat kunnen zijn voor het mandaat van algemeen directeur en die groep van kandidaten veeleer klein is, is het raadzaam dat de potentiële kandidaten – zelfs op een ogenblik waarop de kandidaatstelling nog niet formeel is ingediend – niet deelnemen aan de voorbereiding van de selectieprocedure.

De verwerende partij verklaart in de memorie van antwoord “uitdrukkelijk” dat de bedoelde personen de vergadering van de raad van bestuur van 16 december 2010 verlaten hebben op het ogenblik van de behandeling van het agendapunt inzake de selectie van algemeen directeur, maar moet daarbij toegeven dat dit niet uitdrukkelijk werd genotuleerd.

De Raad van State stelt evenwel het volgende vast. De selectieprocedure zelf was reeds eerder door de raad van bestuur, op 21 september 2010,

vastgesteld. Het agendapunt van de vergadering van 16 december 2010 in kwestie heeft louter het tijdsverloop van de selectie tot voorwerp – “Schema, tijdsbalk en verdere procedure worden overlopen” – zonder dat over de procedure nog een inhoudelijke beslissing wordt genomen. Voorts wordt beslist over de aanstelling van de drie externe juryleden en wordt beslist dat aan de juryleden de motivering en de visietekst van de kandidaten bezorgd zal worden. Deze voorbereidende procedurele stappen als “cruciale” beslissingen bestempelen, zoals verzoeker het doet, overtuigt niet. Hij verduidelijkt dit niet in het inleidend verzoekschrift, noch in de latere memories. Artikel 14, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereist, opdat een onregelmatigheid aanleiding geeft tot een nietigverklaring, dat ze “een invloed [kon] uitoefenen op de draagwijdte van de genomen beslissing, de betrokkenen een waarborg [heeft] ontnomen of als gevolg [heeft] de bevoegdheid van de steller van de handeling te beïnvloeden”. Hoe het overlopen van het schema, de tijdsbalk en de verdere procedure en de beslissing omtrent de aan de juryleden te bezorgen documenten zijn belangen hebben geschaad of op de eindbeslissing van invloed zouden zijn geweest, zodat de aanwezigheid van een mogelijke kandidaat tot de vernietiging van de aanstelling moet leiden, is niet evident zichtbaar en verduidelijkt verzoeker, zoals gezien, niet. Evenmin legt verzoeker uit hoe dat het geval moet zijn met de keuze van de externe juryleden. Verzoeker betoogt, bijvoorbeeld, opvallend niet dat van een bijzondere affiniteit tussen die externe juryleden en de andere kandidaten sprake zou zijn.

28. Waar verzoeker verwijst naar zijn ex-echtgenote, volstaat het om vast te stellen dat deze persoon geen lid is van de selectiecommissie en evenmin aanwezig was op de vergadering waarop over de aanstelling van een algemeen directeur werd beslist.

29. Om tot een schijn van partijdigheid te kunnen besluiten op grond van de aanwezigheid van andere welbepaalde personen in de raad van bestuur of in de selectiecommissie, volstaat niet de subjectieve indruk van verzoeker. Hij moet die indruk objectief kunnen rechtvaardigen, aan de hand van de

concrete elementen van de zaak. Verzoeker wijst wel op verbanden tussen personen, maar hij laat na precies aan te tonen waarom zulk verband objectief beschouwd het standpunt kan wettigen dat het recht op een onpartijdige beslissing is geschonden of minstens dat een gerechtvaardigde vrees van partijdigheid is gewekt.

30. Het middel is ongegrond.

D. Vierde middel

Uiteenzetting van het middel

31. In een vierde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 55*quinquiesdecies*, § 3, van het rechtspositiedecreet, de artikelen 2, § 1, en 4, § 2, van de procedurerichtlijnen en het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een *eerste middelonderdeel* verwijt hij de verwerende partij de functiebeschrijving van algemeen directeur niet aan hem te hebben meegegeeld.

In een *tweede middelonderdeel* bekritiseert hij het feit dat het resultaat van het assessment niet aan hem werd bezorgd.

In een *derde middelonderdeel* maakt verzoeker gewag van een “onzorgvuldige klachtenbehandeling”, omdat hijzelf en een andere kandidaat voorafgaand aan de benoemingsbeslissing meerdere klachten hebben ingediend, terwijl die klachten niet of pas na de benoemingsbeslissing werden behandeld.

Beoordeling

32. Geen enkele normatieve bepaling legt de voorafgaande mededeling van de functiebeschrijving van algemeen directeur van de scholengroep

aan de (potentiële) kandidaten op. Aan verzoeker werden de richtlijnen voor de selectieprocedure en de aanstellingscriteria meegedeeld. Mocht verzoeker van oordeel zijn dat naast die informatie ook de functiebeschrijving nuttig is bij de voorbereiding van zijn kandidatuurstelling, dan viel het aan hem toe om die functiebeschrijving – voor zover die hem als directeur in een scholengroep van het Gemeenschapsonderwijs niet eerder en op een andere wijze bekend zou zijn geweest – bij de verwerende partij op te vragen. Uit het dossier blijkt niet – en verzoeker beweert ook niet – dat hij dat heeft gedaan.

Artikel 2, § 1, van de procedurerichtlijnen, waarvan verzoeker zelf de schending aanvoert, bepaalt overigens dat het assessment wordt georganiseerd “op basis van de generieke competenties (persoonlijke bekwaamheden) in de functiebeschrijving die als bijlage gaat bij deze procedure”. Verzoeker erkent in zijn verzoekschrift deze procedurerichtlijnen tijdig te hebben ontvangen. Indien de functiebeschrijving niet “als bijlage” gevoegd was bij die documenten, mocht van verzoeker verwacht worden dat hij de verwerende partij daarover contacteerde.

Bovendien laat verzoeker alweer na aan te geven hoe hij door het beweerde gebrek aan kennis van de functiebeschrijving zou zijn benadeeld. Zoals de verwerende partij stelt, daarin niet tegengesproken door verzoeker, werd verzoeker in het assessment getest aan de hand van de generieke competenties van algemeen directeur, zoals opgenomen in de functiebeschrijving. Verzoeker werd daarbij ‘geschikt’ bevonden. Hij beweert niet, dat zijn visietekst of andere elementen van zijn dossier er fundamenteel anders uitgezien hadden, of het interview bij de selectiecommissie een fundamenteel ander verloop gekend, mocht hij de functiebeschrijving gekregen hebben.

Uit artikel 55*quinquiesdecies*, § 3, van het rechtspositiedecreet volgt voorts maar de verplichting voor de raad van bestuur om vooraf de criteria vast te stellen op grond waarvan de kandidaten worden beoordeeld en deze crite-

ria bij de oproep aan de kandidaten mee te delen. Verzoeker betwist terecht niet dat zulks is gebeurd.

33. Verzoeker verwijt de verwerende partij tevens dat zij hem niet “het resultaat van het assessment” heeft overgemaakt. Dit resultaat kan verzoeker onmogelijk ontgaan zijn, aangezien hij mocht deelnemen aan het verdere verloop van de selectieprocedure. Hij moest dus wel ‘geschikt’ zijn bevonden. Dat is aan verzoeker overigens meegedeeld met een brief van 6 december 2010.

Een andere vraag is of het volledige rapport van die bekwaamheidsproef aan verzoeker is meegedeeld. In dat verband verwijst de verwerende partij terecht naar de bepalingen van artikel 4, § 2, van de procedurerichtlijnen voor de aanstelling van een algemeen directeur, waarin wordt gesteld dat “[d]e kandidaat [...] bij de firma die het assessment organiseert, feedback [kan] krijgen”. Andermaal blijkt uit niets – en verzoeker beweert ook niet – dat hij van die mogelijkheid gebruik heeft gemaakt. Het geeft dan ook geen pas om thans voor de Raad van State op die grond de onwettigheid van de benoemingsbeslissing te bepleiten.

34. Wat de klachtenbehandeling betreft, verliest verzoeker uit het oog dat hij en zijn medekandidaat de klachten op willige, niet-georganiseerde wijze hebben voorgelegd aan het bestuur. De wijze waarop het bestuur met die klachten omgaat – ze behandelen, ze te laat behandelen, ze niet behandelen – vitieert op zich de benoemingsbeslissing niet.

Verzoeker toont evenmin aan welke schade hij heeft geleden bij de klachtenbehandeling door de verwerende partij. Zij heeft die klachten immers als onontvankelijk of als ongegrond afgewezen, zodat het tijdstip van die afwijzing weinig relevant lijkt. Hoe dan ook heeft verzoeker die grieven ook voor de Raad van State als middel kunnen aanvoeren en in de mate waarop hij dat effectief ook heeft gedaan, is hiervóór reeds tot de ongegrondheid ervan besloten.

35. Het vierde middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 16 juni 2014, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren